

Den foreslåede bestemmelse medfører, at § 32 i loven om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v. og kontrollovens § 17, stk. 2, 2. pkt., bliver overflødige. Disse bestemmelser foreslås derfor ophevet.

Til nr. 8 (§ 19).

Efter retsplejelovens regler i §§ 721-22 er hovedreglen, at sager angående lovovertredelser, der ikke kan medføre højere straf end bøde og hæfte, er politisager — andre sager er statsadvokatsager. Denne sondring er ikke alene afgørende for, om tiltaleespørgsmålet skal afgøres af vedkommende politimester eller statsadvokat, men efter § 688 også for, om domsmænd skal medvirke ved domsforhandlingen; domsmænd medvirker ikke i politisager.

Som følge af disse regler er det statsadvokaten, der efter den gældende kontrollov rejser tiltale i sager vedrørende overtrædelse af kontrollovens § 13, stk. 1, § 14, stk. 1, 1. pkt., og § 15, medens politimesteren rejser tiltale i sager angående overtrædelse af § 13, stk. 2, § 14, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2 samt § 15 A.

Denne ordning er ikke hensigtsmæssig, og den er ikke i overensstemmelse med den øvrige lovgivning vedrørende skat, afgift og told. Der kan henvises til kildeskattelovens § 78, merværdiafgiftslovens § 36, stk. 4, samt toldlovens § 130, stk. 5.

Ved den foreslåede processuelle ændring vil kontrolloven være i overensstemmelse med ordningen i henhold til den øvrige fiskale lovgivning.

Ved ændringen åbnes der mulighed for en hurtigere og smidigere behandling af de straffesager vedrørende overtrædelse af kontrolloven, der forelægges domstolene til afgørelse.

Det bemærkes, at sager, hvori der rejses tiltale for overtrædelse af den før omtalte nye bestemmelse i borgerlig straffelov (skattesvig af særlig grov karakter) i overensstemmelse med retsplejelovens almindelige regler vil være „statsadvokatsager“, således at domsmænd vil medvirke.

Til nr. 8 (§ 20).

I henhold til kontrollovens § 13, stk. 3, kan finansministeren, såfremt der ved en overtrædelse af § 13, stk. 1 eller 2, efter ligningsrådets skøn ikke kan antages at være forskyldt frihedsstraf, afgøre sagen med ikendelse af en bøde, medmindre finansministeren eller den pågældende selv ønsker sagen afgjort ved rettergang.

Denne bestemmelse må ses i sammenhæng med § 5 i lov nr. 204 af 3. juni 1967 om amtsskatteråd og amtsskatteinspektorer, hvori det er fastsat, at finansministeren kan bemyndige ligningsrådet til at afgøre sager vedrørende efterbetaling af skat uden

egentlig ændring af selve skatteansættelsen og om *bødeansvar* i henhold til lovgivningen om indkomst- og formueskat til staten. Amtsskatterådslovens § 5 svarer til § 6 i amtsskatterådsloven fra 1946 (lov nr. 309 af 7. juni 1946). I bemærkningerne til § 6 i forslaget vedrørende denne lov udtales følgende: „Sager angående efterbetaling af skat med eventuelle bødetillæg afgøres efter de nugældende regler af skattedepartementet efter indstilling fra ligningsrådet. Da loven af 22. juli 1945 om en ekstraordinær formueopgørelse m. v. som foran nævnt må antages at ville medføre en meget betydelig stigning i antallet af disse sager, må det anses for hensigtsmæssigt, at ligningsrådet — og i mindre sager amtsskatterådene — i et af finansministeren nærmere fastsat omfang og efter af ham givne retningslinier bemyndiges til selv at træffe afgørelse i sager af denne art.“

En bemyndigelse i henhold til amtsskatterådslovens § 6 blev første gang givet ved finansministeriets skrivelse af 15. maj 1951. Bemyndigelsen er udvidet ved finansministeriets skrivelse af 4. oktober 1960, hvorved ligningsrådet blev bemyndiget til at træffe afgørelse i alle sager om forligsmæssig afgørelse af skat og bøde samt til ligeledes at træffe afgørelse om, hvilke sager der skal indbringes for domstolene, dog således, at de sager, hvori der ikke indenfor rådets afdeling for indkomst- og formueskat er enighed om afgørelsen, fortsat skal forelægges skattedepartementet.

I den nævnte skrivelse fastsatte finansministeriet endvidere vejledende regler for udmålingen af bøder i henhold til skattekontrollovens § 13 for så vidt angår de sager, der afgøres administrativt. Bødeberegningreglerne er korrigeret ved finansministeriets skrivelse af 21. oktober 1968 under hensyn til skattefradragets bortfald.

Der er ikke fastsat nogen begrænsning for størrelsen af de administrative bødeforelæg, hvilket er en afvigelse fra den almindelige regel om bødeforelæg i retsplejelovens § 931, der kun giver politimesteren en adgang til at forelægge bøder på højst 600 kr.

Med hensyn til praksis vedrørende den ligningsrådet tillagte bemyndigelse til at skønne over, hvorvidt der ved en overtrædelse af § 13, stk. 1, må antages at være forskyldt frihedsstraf, således at en administrativ afgørelse er udelukket, skal man oplyse følgende:

Kontrolloven indeholdt i sin oprindelige skikkelse en bestemmelse om, at i skattebesvigelssager af mere alvorlig karakter skulle den pågældendes navn, stilling og bopæl samt størrelsen af skatteefterbetalingen og den ikendte bøde offentliggøres i Statstidende (§ 13, stk. 4). De nærmere regler for